

Sygn. akt VII Ka 871/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Hryniewicz

Sędziowie: SO Anna Górczyńska (spr.)

SO Magdalena Chudy

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale oskarżycieli: Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego i funkcjonariusza celnego Wojciecha Piątkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 54§2 kks w zb z art. 63§6 kks w zb z art. 86§4 kks w zw z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach

z dnia 10 czerwca 2014r. sygn. akt II K 127/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób , że łagodzi orzeczoną w punkcie I karę grzywny do wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 100zł. (sto) złotych każda z nich;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VIIKa 871/14

UZASADNIENIE

M. K. oskarżony został o to , że dnia 15.02.2014 r. przez przejście graniczne w B. , powiat B., woj. (...) , przywiózł bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi , uchylając się od opodatkowania , z terytorium Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci 160 000 sztuk papierosów (...)(8000 paczek) przez co został narażony na uszczuplenie podatek AT w wysokości 31 425,00zł, podatek akcyzowy w wysokości 122 416,00zł oraz należność celna w wysokości 5195,00zł , tj. czynu z art. 54 § 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k. k. s.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach , w sprawie IIK 127/14, wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014r. orzekł:

1. uznał oskarżonego M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 64§ 2 k.k.s. w zb. z art.63 § 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał go, zaś na podstawie art. 63 § 6 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 370 stawek dziennych po 150 złotych każda z nich;

2. na podstawie art.29 pkt.1 k.k.s. i art.31 § 6 k.k.s. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie w postaci 160 000 sztuk papierosów marki V. (...) przechowywanych w magazynie depozytowym Oddziału Celnego w B. orzekając ich zniszczenie;

3. na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci samochodu osobowego marki W. o nr rej.(...) wraz z przynależnym do tego samochodu dowodem rejestracyjnym nr (...) (...) i 3 sztukami kluczyków do w/wym. pojazdu, przechowywanego na parkingu P.H.U (...)J. w B.;

4. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości, w tym od kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych.

Apelację od wyroku powyższego wywiódł **oskarżony**.

Wyrokowi zarzucił rażącą surowość orzeczonej kary grzywny, podnosząc ,iż w tak ukształtowanej wysokości nie jest on w stanie uiścić kary grzywny. Skarżący nie kwestionował pozostałych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku.

W oparciu o wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary grzywny do wysokości 300 stawek dziennych po 100złotyh każda z nich.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na uwzględnienie wskazując na konieczność dokonania korekty zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Na wstępie wskazać trzeba, że przebieg rozprawy przed Sądem I instancji jak i pisemne motywy wyroku wskazują na to, że Sąd ten prawidłowo, nie naruszając zasady obiektywizmu ocenił zebrany materiał dowodowy i poddał go wnikliwej ocenie, przyjmując za jego podstawę całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Ustalenia faktyczne wyroku nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, a ocena ta nie wykazuje błędów natury faktycznej lub logicznej.

Niemniej jednak orzeczonej wobec oskarżonego kara grzywny w wysokości 370 stawek dziennych po 150złotyh każda z nich razi surowością. Trudno zgodzić się z argumentacją Sądu ,że osiągnane przez oskarżonego dochody w wysokości 600-800 złotych miesięcznie oraz jego możliwości zarobkowe pozwalają na uiszczenie grzywny w orzeczonej wysokości.

W ocenie Sądu odwoławczego mając na uwadze okoliczności podniesione w apelacji przyjąć należy, że kara grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 100 złotych każda z nich w wystarczającym stopniu ugruntuje w oskarżonym postawę poszanowania dla norm prawnych. Tak ukształtowana kara grzywny odzwierciedli ładunek kryminogenny czynu oskarżonego i będzie przy tym adekwatna do stopnia winy i stopnia jego społecznej szkodliwości. Kara w tej wysokości wszechstronnie uwzględni bowiem wszystkie aspekty czynu oskarżonego, nie tracąc przy tym z pola widzenia całokształtu towarzyszących mu okoliczności, a nadto spełni ona wobec oskarżonego swoje cele, w szczególności wychowawcze. Poza tym , zgodnie z twierdzeniami zawartymi w apelacji tak ukształtowana wysokość grzywny mieści się w możliwościach finansowych oskarżonych i daje możliwość spłaty grzywny. Kara ta uwzględni przy tym sposób zachowanie oskarżonego po popełnieniu przedmiotowego czynu, tj. fakt przyznania się M. K. do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę grzywny do 300 stawek dziennych po 100 złotych każda z nich, w pozostałym zakresie orzeczenie jako słuszne utrzymując w mocy (art. 437§1 i §2 k.p.k.).

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.